

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 04.11.1988, sp. zn. 4 Tz 30/88, ECLI:CZ:NS:1988:4.TZ.30.1988.1

Číslo: 29/1990

Právní věta: I. K výkladu znaků trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1, odst. 3 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 04.11.1988

Spisová značka: 4 Tz 30/88

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky

Předpisy: 140/1961 Sb. § 3 odst. 2
§ 125
§ 127 odst. 1
§ 3 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29/I

I. K výkladu znaků trestného činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1, odst. 3 tr. zák.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 4. 11. 1988 sp. zn. [4 Tz 30/88](#))

Ke stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek okresního soudu v Liberci z 21. 3. 1986 sp. zn. 3 T 701/85 a podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostil obviněné obžaloby.

Z odůvodnění:

Obžalobou okresního prokurátora v Liberci bylo obviněným kladeno za vinu, že

1. obvinění E. R., V. B., V. G. a J. P. jako ředitelé obchodních skupin č. 1, 5, 7, 9 OZO Skloexport v době od 1. 1. 1979 do 30. 9. 1980 v jednotlivých čtvrtletích v Liberci v úmyslu získat neoprávněné výhody pro OZO Skloexport Liberec a výrobní organizace pozměňovali návrhy celního řízení paré „B“

a neoprávněně vystavovali náhradní doklady, ve kterých byla úmyslně uvedena data o přechodu zboží přes československé hranice, přičemž šlo o rozhodující doklady pro splnění plánu vývozu zboží; tyto nesprávné údaje byly vykazovány ve statistických listech ZO V 3-12, a tak úmyslně nadsadili plnění plánu vývozu zboží v roce 1979 o 76 721 837,- Kčs obchodní parity a v roce 1980 o 98 179 060,- Kčs obchodní parity, a v důsledku toho byly neoprávněně vyplaceny kolektivní odměny ve výši 739 785,- Kčs organizaci zahraničního obchodu Skloexport Liberec a prémie pracovníkům konc. podniku Sklo Union Teplice v částce 369 793,- Kčs, oborového podniku Krystalex Nový Bor v částce 17 133,- Kčs, konc. podniku Lustry Kamenický Šenov v částce 9560,- Kčs a nár. podniku STAP Vilémov v částce 6821,- Kčs a v rozporu s vyhl. č. 157/1975 Sb. byly převedeny do fondu odměn u OZO Skloexport Liberec částky 263 000,- Kčs; na tomto jednání se podíleli obviněný E. R. do výše 67 356 284,- Kčs obchodní parity nesprávně vykázaného plnění plánu vývozu zboží, do výše 364 310,- Kčs neoprávněně vyplacených odměn pracovníkům této obchodní skupiny a do výše 91 050,- Kčs neoprávněně vyplacených odměn ve výrobních organizacích, obviněný V. B. do výše 25 227 394,- Kčs obchodní parity nesprávně vykázaného plnění plánu vývozu zboží, do výše 43 040,- Kčs neoprávněně vyplacených odměn pracovníkům této obchodní skupiny a do výše 66 224,- Kčs neoprávněně vyplacených odměn pracovníkům ve výrobních organizacích, obviněný V. G. do výše 17 163 374,- Kčs obchodní parity nesprávně vykázaného plnění plánu vývozu zboží, do výše 155 320,- Kčs neoprávněně vyplacených odměn pracovníkům této obchodní skupiny a do výše 103 904,- Kčs neoprávněně vyplacených prémie pracovníkům výrobních organizací, obviněný J. P. do výše 31 089 957,- Kčs obchodní parity nesprávně vykázaného plnění plánu vývozu zboží, do výše 177 115,- Kčs neoprávněně vyplacených odměn pracovníkům této obchodní skupiny a do výše 247 153,- Kčs neoprávněně vyplacených prémie pracovníkům výrobních organizací, přičemž všichni tito obvinění se podíleli tímto jednáním i na neoprávněném převedení částky 263 000,- Kčs do fondu odměn;

2. Obvinění M. F. a ing. P. L. jako vedoucí oddělení mezinárodní přepravy OZO Skloexport v Liberci v době od 1. 1. 1979 do 30. 9. 1980 úmyslně pomáhali při zkreslování plnění plánu vývozu zboží s tím, že v důsledku toho budou získány neoprávněné výhody popsané v bodu 1. tím, že organizovali opatřování návrhů celního řízení paré „B“ za účelem oprav dat o přechodu zboží přes československé hranice a zúčastňovali se na neoprávněném vystavování náhradních dokladů, přičemž na tomto jednání se podíleli obviněný M. F. za dobu od 1. 1. 1979 do 31. 3. 1980 na nesprávném vykazování plánu vývozu zboží do výše 76 721 837,- Kčs obchodní parity, na neoprávněně vyplacených odměnách pracovníkům obchodních skupin do výše 412 760,- Kčs, na neoprávněném převedení úspor nákladových mezd do fondu odměn v částce 263 000,- Kčs a na neoprávněně vyplacených prémie u pracovníků výrobních organizací do výše 288 085,- Kčs a obviněný ing. P. L. za dobu od 1. 4. 1988 do 30. 9. 1980 do výše 98 179 060,- Kčs obchodní parity nesprávně vyplacených odměn pracovníkům obchodních skupin a do výše 115 222,- Kčs neoprávněně vyplacených prémie pracovníkům výrobních organizací;

3. obvinění A. H. a O. V. v době od 1. 1. 1979 od 30. 9. 1980 v Liberci jako vedoucí útvaru informační soustavy OZO Skloexport Liberec, odpovídající za kontrolu správnosti a průkaznosti účetních dokladů pomáhali při zkreslování plnění plánu vývozu zboží s tím, že v důsledku toho budou získány neoprávněné výhody popsané v bodě 1. tím, že v průběhu čtvrtletních uzávěrek jednak nechávali předávat na obchodní skupiny č. 1, 5, 7 a 9 této organizace pozměněné návrhy celního řízení paré „B“ a jednak nechávali zahrnout do plánu vývozu neoprávněně vydané tzv. náhradní doklady, přičemž na trestné činnosti se podíleli obviněný A. H. za dobu od 1. 1. 1979 do 30. 9. 1979 do výše 19 330 000,- Kčs obchodní parity nesprávně vykázaného plnění plánu vývozu, na neoprávněné výplatě odměn pracovníkům obchodních skupin do výše 114 210,- Kčs a na neoprávněné výplatě prémie pro pracovníky výrobních organizací do výše 172 833,- Kčs a obviněný O. V. v době od 30. 9. 1979 do 30. 9. 1980 na zkreslení plnění plánu vývozu do výše 155 970 897,- Kčs obchodní parity, na neoprávněně vyplacených odměnách pro pracovníky obchodních skupin do výše 625 575,- Kčs, na neoprávněně vyplacených odměnách pro pracovníky výrobních organizací do výše 230 444,- Kčs a na

neoprávněném převedení úspor nákladových mezd do fondu odměn v částce 263 000,- Kčs.

Tím měli spáchat obvinění E. R., V. B., V. G. a J. P. trestný čin porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1, odst. 3 tr. zák. a trestný čin narušování řízení, plánování a kontroly národního hospodářství podle § 125 odst. 1 tr. zák. a obvinění M. F., ing. P. L., A. H. a O. V. pomoc k trestnému činu porušování povinností při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 10 odst. 1 písm. c), § 127 odst. 1, odst. 3 tr. zák. a pomoc k trestnému činu narušování řízení, plánování a kontroly národního hospodářství podle § 10 odst. 1 písm. c), § 125 odst. 1 tr. zák.

Rozsudkem okresního soudu v Liberci ze dne 21. 3. 1986 sp. zn. 3 T 701/85 byli obvinění E. R., V. B., V. G. a J. P. uznáni vinnými trestným činem narušování řízení, plánování a kontroly národního hospodářství podle § 125 odst. 1 tr. zák. a odsouzeni podle § 125 odst. 1 tr. zák. každý k trestu odnětí svobody na dobu jednoho roku, přičemž podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. byl každému z nich výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků. Stejným rozsudkem byli obvinění M. F., ing. P. L., O. V. a A. H. uznáni vinnými pomocí k trestnému činu narušování řízení, plánování a kontroly národního hospodářství podle § 10 odst. 1 písm. c), § 125 odst. 1 tr. zák. Obviněným M. F. a ing. P. L. byl podle § 125 odst. 1 tr. zák. uložen trest odnětí svobody na dobu jednoho roku a tento trest jim byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků. Obviněným O. V. a A. H. byl podle § 125 odst. 1 tr. zák. uložen trest odnětí svobody na dobu osmi měsíců a tento trest jim byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byly poškozené organizace akc. společnost Skloexport, konc. podnik Sklo Union Teplice, nár. podnik STAP Vilémov a konc. podnik Lustry Kamenický Šenov odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Rozsudek nabyl právní moci dne 12. 8. 1986 s výjimkou obviněného J. P., u kterého nastala právní moc rozsudku dnem 18. 8. 1986.

Podle zjištění okresního soudu se obvinění dopustili trestné činnosti tím, že E. R., V. B., V. G. a J. P. jako ředitelé obchodních skupin č. 1, 5, 7, 9 OZO Skloexport v době od 1. 1. 1979 do 30. 9. 1980 v jednotlivých čtvrtletích v Liberci v úmyslu získat neoprávněné výhody pro OZO Skloexport a výrobní organizace pozměňovali návrhy celního řízení paré „B“ a neoprávněně vystavovali náhradní doklady, ve kterých byla úmyslně nesprávně uvedena data o přechodu zboží přes československé hranice, přičemž šlo o rozhodující doklady pro splnění plánu vývozu zboží a tyto nesprávné údaje byly vykazovány ve statistických listech ZO V 3-12, když v rámci celé OZO Skloexport bylo nadsazeno plnění plánu vývozu zboží v roce 1979 o 76 721 837,- Kčs obchodní parity a v roce 1980 o 98 179 060,- Kčs obchodní parity, přičemž se obvinění na této částce podíleli E. R. do výše 67 356 284,- Kčs obchodní parity, V. B. do výše 25 227 394,- korun obchodní parity, V. G. do výše 17 163 374,- Kčs obchodní parity a J. P. do výše 31 089 957,- Kčs obchodní parity. Obvinění M. F. a ing. P. L. se trestné činnosti dopustili tím, že jako vedoucí oddělení mezinárodní přepravy OZO Skloexport v Liberci v době od 1. 1. 1979 do 30. 9. 1980 úmyslně pomáhali při zkreslování plnění plánu vývozu zboží s tím, že v důsledku toho budou získány neoprávněné výhody, a to tak, že prováděli svod návrhů celního řízení paré „B“ za účelem oprav dat o přechodu zboží přes československou hranici a zúčastňovali se na neoprávněném vystavování náhradních dokladů, přičemž se obviněný M. F. podílel na tomto jednání za období od 1. 1. 1979 do 31. 3. 1980 do výše 76 721 837,- Kčs obchodní parity a obviněný ing. P. L. za dobu od 1. 4. 1980 do 30. 9. 1980 do výše 98 179 060,- Kčs obchodní parity. Obvinění A. H. a O. V. se trestné činnosti podle rozsudku dopustili tím, že v době od 1. 1. 1979 do 30. 9. 1980 jako vedoucí útvaru informací soustavy OZO Skloexport odpovídající za kontrolu správnosti a průkaznosti účetních dokladů pomáhali při zkreslování plnění plánu vývozu zboží s tím, že budou opatřeny neoprávněné výhody, když v průběhu čtvrtletních uzávěrek jednak nechávali předávat na obchodní skupině 1, 5, 7, 9 pozměněné návrhy celního řízení paré „B“, jednak nechávali zahrnout do plánu vývozu neoprávněně vydané náhradní doklady, přičemž na této činnosti se podílel

obviněný A. H. za dobu od 1. 1. 1979 do 30. 9. 1979 do výše 19 330 000,- Kčs obchodní parity a obviněný O. V. v době od 30. 9. 1979 do 30. 9. 1980 částkou 155 970 897,- Kčs obchodní parity nesprávně vykázaného plnění plánu vývozu.

Proti citovanému rozsudku podal ministr spravedlnosti ČSR dne 14. 9. 1988 stížnost pro porušení zákona ve prospěch všech obviněných. Uvádí v ní, že datum přechodu zboží přes československou hranici bylo stanoveno za rozhodné pro splnění dodávky zboží, a tedy pro vykázání splnění pro účely plánu vývozu výnosem federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 12 ze dne 7. 7. 1978. Tato právní úprava se ale týkala jen některých organizací zahraničního obchodu včetně OZO Skloexport, zatímco pro jiné organizace zahraničního obchodu byla dodávka splněna již dnem, kdy zboží bylo předáno k přepravě tuzemskému přepravci. Protože tato právní úprava byla považována za nevyhovující, tak na základě usnesení vlády ČSSR č. 268 ze dne 14. 11. 1983 byla s účinností od 1. 1. 1984 zavedena nyní platná úprava, která spočívá v tom, že pro účely vykazování plnění plánu vývozu se považuje dodávka zboží za splněnou v okamžiku, kdy je zboží předáno prvním veřejnému dopravci v tuzemsku k neodvolatelné přepravě do místa určení v zahraničí. Podle stížnosti pro porušení zákona tyto skutečnosti samy o sobě snižují stupeň společenské nebezpečnosti jednání obviněných. Navíc tím, že od 1. 1. 1984 byla legalizována praxe, k níž směřovalo jednání obviněných, zanikla nebezpečnost činu pro společnost i jeho trestnost ve smyslu ustanovení § 65 tr. zák. a obvinění měli být obžaloby zproštěni podle § 226 písm. e) tr. ř. Proto ministr spravedlnosti ČSR navrhl, aby Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že napadeným rozsudkem byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. a § 125 odst. 1 tr. zák. v neprospěch obviněných, aby napadený rozsudek zrušil a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř., popř. podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Skutková zjištění okresního soudu ve vztahu ke skutku, kterým byli všichni obvinění uznáni vinnými a který byl právně kvalifikován jako trestný čin podle § 125 odst. 1 tr. zák., popř. jako pomoc tomuto trestnému činu, jsou úplná a správná. Okresní soud velmi pečlivě a důkladně hodnotil všechny provedené důkazy, přičemž dospěl ke správnému závěru, že všichni obvinění se podíleli na jednání, kterým v jednotlivých čtvrtletích od 1. 1. 1979 do 30. 9. 1980 byly pozměňovány návrhy celního řízení paré „B“ a pozměňovány náhradní doklady, ve kterých byla nesprávně uvedena data o přechodu zboží přes československé hranice a tyto údaje byly vykazovány ve statistických listech ZO V 3-12. Správné je rovněž zjištění, opírající se o závěry revizní zprávy zpracované skupinou pracovníků kontrolního odboru federálního ministerstva zahraničního obchodu ČSSR, že součtem jednotlivých zkreslených položek v každém čtvrtletí bylo nadsazeno plnění plánu vývozu zboží OZO Skloexport v roce 1979 o 76 721 837,- Kčs obchodní parity a v roce 1980 o 98 179 060,- Kčs obchodní parity. Okresní soud rovněž v souladu s provedenými důkazy dovodil, že obvinění takto jednali v úmyslu zajistit OZO Skloexport a uvedeným výrobním organizacím neoprávněné výhody, které tu spočívaly v dosažení rovnoměrného plnění plánu vývozu zboží.

Na podkladě těchto skutkových zjištění okresní soud také dospěl k správnému závěru, že jednáním obviněných E. R., V. B., V. G. a J. P. byla po stránce formální naplněna skutková podstata trestného činu narušování řízení, plánování a kontroly národního hospodářství podle § 125 odst. 1 tr. zák. V případech obviněných M. F., ing. P. L., O. V. a A. H. po formální stránce šlo o pomoc k témuž trestnému činu podle § 10 odst. 1 písm. c), § 125 odst. 1 tr. zák.

Okresní soud však pochybil, jestliže na podkladě kritérií určujících stupeň nebezpečnosti činu pro společnost důsledně nehodnotil, do jaké míry je trestný čin obviněných nebezpečný pro společnost. V tomto směru sice vzal v úvahu, že od 1. ledna 1984 vstoupila v platnost nová úprava pro vykazování plnění exportních úkolů organizace zahraničního obchodu Skloexport, podle níž se pro účely

vykazování plnění vývozních úkolů plánu považuje dodávka za splněnou v okamžiku, kdy pro vývoz dodávané zboží je předáno prvnímu veřejnému dopravci v tuzemsku k neodvolatelné přepravě do místa určení v zahraničí, tedy nikoli již doba přechodu zboží přes československou hranici, jak tomu bylo dříve (usnesení vlády ČSSR č. 268 ze dne 14. 11. 1983), avšak se již nezabýval příčinami, které vedly k této změně a které ekonomické aspekty tuto změnu vyvolaly. Z tohoto hlediska okresní soud nevzal dostatečně v úvahu dopis federálního ministra zahraničního obchodu ze dne 7. března 1985, podle něhož způsob vykazování plnění úkolů plánu vývozu podle úpravy platné pro zboží vyvážené Skloexportem do 31. 12. 1983 vedl jednak k disproporcím ve vykazování plnění plánu vývozu resortem zahraničního obchodu a ve vykazování plnění těchto úkolů výrobními resorty, jednak byl výsledek plnění pro organizaci zahraničního obchodu do určité míry negativně ovlivňován dopravcem. V souvislosti s přepravou vyváženého zboží přes československé hranice a v souvislosti s jeho celním odbavením docházelo k průtahům, které ačkoli měly vliv na plnění plánu organizace zahraničního obchodu Skloexport, nemohla tato organizace nijak ovlivnit. Ekonomicky neodůvodněné disproporce, které tak vznikly, vedly nakonec k tomu, že za kritérium plnění plánu vývozu zboží i ve vztahu k organizaci zahraničního obchodu Skloexport se považuje doba předání zboží veřejnému dopravci s neodvolatelným příkazem k jeho přepravě do ciziny. To svědčí o tom, že pokud by se toto potřebám zahraničního obchodu Skloexport vyhovující hledisko uplatilo již v době posuzovaného jednání obviněných, jak tomu ostatně bylo u jiných organizací zahraničního obchodu, nebylo by důvodu ke zkreslování data přechodu vyváženého zboží přes československé hranice. V této souvislosti měl okresní soud také uvážit, že zkreslený údaj o plnění vývozu nespočíval ve vykazování neskutečných dodávek zboží, ale týkal se toliko vykazování jiného data přechodu skutečně vyváženého zboží přes československé hranice (místo data přechodu zboží přes československé hranice bylo vykazováno datum předání zboží veřejnému dopravci k přepravě do místa určení v zahraničí), kdy, jak je uvedeno v již zmíněném dopise federálního ministra zahraničního obchodu, z hlediska zájmů zahraničního obchodu ve skutečnosti k žádné jiné újmě nedošlo, neboť zboží bylo již na přepravní trase do zahraničí, tedy mimo dispozici dodavatele na cestě k zahraničnímu zákazníkovi. Z hlediska hlavního cíle zahraničně obchodní směny, to jest získat devizové inkaso pro národní hospodářství, nemohlo z důvodu nesprávného vykazování doby plnění plánu dojít k žádným negativním dopadům. Ohledně obviněných již okresní soud správně zjistil, že u všech jde o bezúhonné občany, kladně hodnocené v místě bydliště i zaměstnavatelskou organizací, kde vesměs řádně plnili své pracovní úkoly, byli zařazováni do odpovědných funkcí a dobré výsledky jejich práce byly nejednou společensky oceněny.

Uvedené skutečnosti týkající se způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán i osob obviněných svědčí o tom, že jednání obviněných, i když vykazuje zákonné znaky trestného činu narušování řízení, plánování a kontroly národního hospodářství podle § 125 odst. 1 tr. zák., popřípadě pomoci k tomuto trestnému činu, nedosahuje minimální výše nebezpečnosti pro společnost stanovené v § 3 odst. 2 tr. zák., a tedy nejde vůbec o trestný čin. Okresní soud proto porušil v neprospěch obviněných zákon v ustanovení § 3 odst. 2 tr. zák., jestliže uznal vinnými výše uvedenými trestnými činy.

Po přezkoumání napadeného rozsudku Nejvyšší soud ČSR dále shledal, že okresní soud nepochybil, jestliže na rozdíl od obžaloby neposoudil skutek obviněných jako trestný čin porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 127 odst. 1, odst. 3 tr. zák. V tomto směru totiž nebylo prokázáno, že by zkreslení plnění plánu vývozu mělo vliv na hospodářské výsledky organizace zahraničního obchodu Skloexport a již shora uvedených výrobních organizací, zejména ve vztahu k výplatě odměn a prémie pracovníkům Skloexportu a výrobních organizací.

Tak pokud jde o výplatu odměn pracovníkům ve výrobních organizacích, z již citovaného dopisu ministra zahraničního obchodu ze dne 7. 3. 1985 vyplynulo, že podle úpravy platné v rozhodné době výrobní organizace jako dodavatelé výrobků Skloexportu vykazovaly plnění plánu vývozu okamžikem

předání zboží prvním veřejnému dopravci v tuzemsku. Zvláštní úprava vykazování pro organizaci zahraničního obchodu Skloexport se na ně tedy nevztahovala, a proto ani nesprávné vykazování plnění plánu vývozu v organizaci zahraničního obchodu Skloexport nemělo na mimořádné odměňování pracovníků těchto výrobních organizací žádný dopad.

Podle závěrů obsažených ve znaleckém posudku ing. V. H., které mají oporu v dokumentaci o plnění úkolů OZO Skloexport Liberec, tato organizace v roce 1979 překročila bilanční plán vývozu zboží o 155 000 000,- Kčs a v roce 1980 o 185 000 000,- Kčs. Organizace tedy splnila a překročila plán vývozu již legálním postupem při vývozu zboží, a proto zkreslení plánu vývozu v roce 1979 o 76 721 837,- Kčs a v roce 1980 o 98 179 060,- Kčs obchodní parity nebylo rozhodným z hlediska tvorby fondu odměn pracovníků Skloexportu a jeho užití. Vyplacené odměny na úseku jednotlivých obchodních skupin Skloexportu tedy nelze považovat za neoprávněné a obviněným nelze ani klást za vinu porušování povinností, které by spočívalo ve vytvoření neoprávněného finančního fondu odměn.

Skutková podstata trestného činu porušování povinností při nakládání s finančními a hmotným prostředky podle § 127 odst. 1, odst. 3 tr. zák., popřípadě pomoci k tomuto trestnému činu nebyla tedy prokázána, a proto okresní soud správně tuto kvalifikaci z rozsudku vypustil.

Nejvyšší soud ČSR z uvedených důvodů zjistil, že napadeným rozsudkem byl v neprospěch všech obviněných porušen zákon v ustanovení § 3 odst. 2 tr. zák. Vyslovil proto uvedené porušení zákona a dané rozhodnutí, jakož i rozhodnutí na ně navazující zrušil. Poněvadž mohl rozhodnout ve věci na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozhodnutí správně zjištěn, postupoval dále podle ustanovení § 271 odst. 1 tr. ř. a všechny obviněné z již shora uvedených důvodů podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby zprostil.

Poškozená organizace akc. společnost Skloexport Liberec byla z důvodu § 229 odst. 3 tr. ř. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. O uplatněných nárocích na náhradu škody ostatních organizací (konc. podnik Sklo Union Teplice, nár. podnik STAP Vilémov a konc. podnik Lustry Kamenický Šenov) Nejvyšší soud ČSR nerozhodoval, neboť tyto organizace nemají postavení poškozeného v trestním řízení podle § 43 odst. 1 tr. ř. (škoda měla být spáchána pracovníky cizí organizace zaviněným porušením povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s nimi – srov. č. 29/1969 sb. rozh. tr.), a proto již v průběhu předchozího řízení mělo být podle § 206 odst. 3 tr. ř. soudem rozhodnuto, že tyto organizace se jako poškozené k hlavnímu líčení nepřipouštějí.